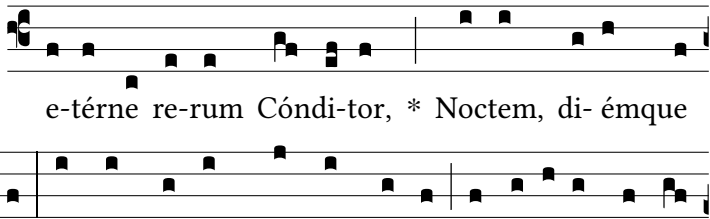

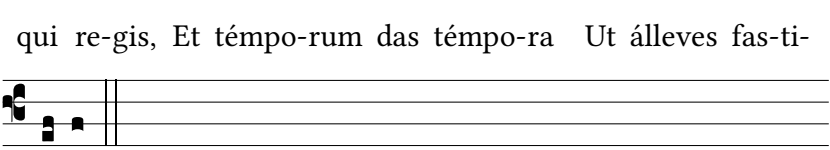
Hymn.

2.

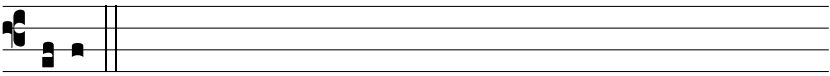
A

e-térne re-rum Cón-di-tor, * Noctem, di-émque

qui re-gis, Et témpo-rum das témpo-ra Ut álleves fas-ti-

di-um.

Præco diéi iam sonat,
noctis profúndæ pérvigil,
noctúrna lux viántibus
a nocte noctem ségregans.

Hoc excitátus lúCIFer
solvit polum calígine;
hoc omnis errónum chorus
vias nocéndi désérit.

Hoc nauta vires cólligit
pontíque mitéscunt freta;
hoc, ipse Petra Ecclésiæ,
canénte, culpam díluit.

Iesu, labántes réspice
et nos vidéndo córrige;
si réspicis, lapsus cadunt
fletúque culpa sólvitur.

Tu, lux, refúlge sénsibus
mentísque somnum díscute;
te nostra vox primum sonet
et vota solvámus tibi.

Sit, Christe, rex piíssime,
tibi Patríque glória
cum Spírítu Paráclito,
in sempitérna sæcula. Amen.